Bobsleigh en vogue

O performanță care poate fi reeditată după 12 ani

Cum a câștigat România Campionat Mondial de Bob în anul 1934

Ce poate fi mai sublim decât coborîrea vertiginoasă din creștetul mu stă pasionantă primită din orchestrația melodia acea ntelui la vale, cu șueratul vântului, la măreței naturi.

Cât curaj, câtă sfidare a legilor fizice, ce impresionantă dăruire în brațele neprevăzutului.

Sportivii de pe bob, sunt cei mai bravi, sunt cei mai buni ai noștri, fiindcă ei singuri au adus României un campionat mondial.

Așa a fost odată

Lac Placid (America) Engelbert, Schereiberand, Davos Costina d'Amppeza, Saint Moritz, Chamonix, Garmisch Partenkirchen, sunt localități unde bobeurii români au ținut încordată atenția tuturor, iar adversarii i-au privit cu invidie, ori de câte ori România era anunțată la megafon să pornească în cursă.

Cum pentru luna Februarie o nouă întrecere mondială este anunțată la Saint Moritz și cum reprezentanții noștri la campionatul mondial dela Garmisch în 1934 și ale lui Dodu Frim câștigătorul din 1934 dela Engelbert.

Chamonix prima consacrare internațională

— „După ce în țară am câștigat campionatul național și militar, — începe destăinuirile d. col. Anghelescu, — am fost împreună cu Gheorghiu ca frânar la Chamonix (Franța).

Aci am concurat la bobul de 2 persoane cu următorii echipieri: Col. Tăutu, col. T. Popescu, col. Gribincea, Gheorghiu și eu, toți pe vremea aceea căpitani.

Luau parte 17 națiuni, iar ca echipe numărul era aproape dublu. După primele trei coboriri, noi reușirăm să avem un oarecare avans față de al doilea sosit care era germanul KILIAN.— Se anunță ultima coborîre. Kilian la startul și face o coborîre normală, reușind același timp ca și la a treia coborîre, deci noi dacă reușeam același timp eram câștigători siguri fără a mai fi nevoiți să ne întrebuințăm mai mult. Până să ne vină nouă rândul la coborîre, se oprește concursul pe un motiv iluzoriu.

Intre timp începuse să ningă, iar pârtia devenea din ce în ce mai grea. După 20 de minute de așteptare și după ce un bun strat de zăpadă se pusese pe pârtie ni s'a dat plecarea. Traseul nu se mai cunoștea, ochelarii erau acoperiți de zăpadă, iar coborîrea foarte anevoioasă. Am dat tot ce am putut, am ajuns cu bine jos, dar am aflat că în totalul celor patru coboriri, Kilian obținuse un avantaj de 22 de sutimi dintr'o secundă, fără ca nimeni să fi putut controla cronometrul oficial.

A trebuit să ne resemnăm cu această clasificare, atunci când conducătorul Bavariei a venit să ne felicite și să ne ofere eșarfa de „Record a pârtiei" pe care o efectuasem în a doua coborâre.

După aceasta au urmat altele în care Frim și Papană au fost mai norocoși, eu fiind victima unor răsturnări care m'au scos din cursă.

Spor să la viitorul concurs dela Saint Moritz, pe care-l voi dirija, conducător și nu ca alergător, să pot aduce României încă un titlu mondial, — a încheia d. col. Anghelescu.

O strategie teutonică

Am revenit n țară, am luat parte iarăși la campionatele naționale și militare, în total am câștigat șapte, m'am pregătit și mai intens pentru pentru campionatele dela Garmisch-Partenkirschen din 1934. Aci am concurat la bob de 4 persoane cu următorii echipieri: Col. Tăutu, col. T. Popescu, col. Gribincea, Gheorghiu și eu, toți pe vremea aceea căpitani.

Luau parte 17 națiuni, iar ca echipe numărul era aproape dublu. După primele trei coboriri, noi reușirăm să avem un oarecare avans față de al doilea sosit care era germanul KILIAN.— Se anunță ultima coborîre. Kilian la startul și face o coborîre normală, reușind același timp ca și la a treia coborîre, deci noi dacă reușeam același timp eram câștigători siguri fără a mai fi nevoiți să ne întrebuințăm mai mult. Până să ne vină nouă rândul la coborîre, se oprește concursul pe un motiv iluzoriu.

Intre timp începuse să ningă, iar pârtia devenea din ce în ce mai grea. După 20 de minute de așteptare și după ce un bun strat de zăpadă se pusese pe pârtie ni s'a dat plecarea. Traseul nu se mai cunoștea, ochelarii erau acoperiți de zăpadă, iar coborîrea foarte anevoioasă. Am dat tot ce am putut, am ajuns cu bine jos, dar am aflat că în totalul celor patru coboriri, Kilian obținuse un avantaj de 22 de sutimi dintr'o secundă, fără ca nimeni să fi putut controla cronometrul oficial.

A trebuit să ne resemnăm cu această clasificare, atunci când conducătorul Bavariei a venit să ne felicite și să ne ofere eșarfa de „Record a pârtiei" pe care o efectuasem în a doua coborâre.

După aceasta au urmat altele în care Frim și Papană au fost mai norocoși, eu fiind victima unor răsturnări care m'au scos din cursă.

Spor să la viitorul concurs dela Saint Moritz, pe care-l voi dirija, conducător și nu ca alergător, să pot aduce României încă un titlu mondial, — a încheia d. col. Anghelescu.

Ing. Frim aduce României primul campionat mondial

Dintre alergătorii României cei mai tenace și perseverent a fost fără îndoială **ing. Dudu Frim.** Auziți-l:

„După înfrângerea suferită la campionatele mondiale dela Schereiberband în 1933, când am alergat cu un bob de lemn în contra celor metalice, gândul meu nu a încetat o clipă de a-și pune întrebarea: cum fac și eu rost de un astfel de bob?

Ocazia mi s'a ivit în cursul anului curent când, împreună cu mult regretatul meu prieten **Vasile Dumitrescu,** ne-am hotărît ca pentru viitoarele campionate să facem echipaj împreună și să alergăm sub culorile clubului C. A. M. T.

Încă din toamnă, datorită bunăvoinței d-lui dir. general Stănescu, a fost comandat bob-ul dorit la o fabrică în Elveția. Eram deci siguri de cel mai bun bob pe care l-am avut noi în țară.

Încurajați, am asigurat pe cei prezenți de tot devotamentul nostru.

Ing. Dudu Frim, la ultima coborîre care a adus țării titlul mondial

tri Frim și Budișteanu sunt gata să-și măsoare din nou forțele cu străinii, credem necesar să păstrăm isprăvile celor doi consacrați Colonel Anghelescu, actualul președinte al federației, care a câștigat campionatul Europei la Chamonix, în 1933 și s'a clasat al doilea la soane, reușind a mă clasa primul într'un lot de 12 concurenți cari ereau reprezentanți a 6 națiuni. Cu aceasta aduceam prima victorie românească de mai mare importanță, iar cei din țară au început să dea mai mare atenție bobului.

O reactualizare

de VASILE PENESCU

Sarcina mea era extrem de grea, căci plecam cu un om care nu văzuse niciodată un concurs de bobsleigh.

Vasile Dumitrescu un frânar de mare clasă

Dar bietul Vasile a fost un om formidabil. Era un bun sportiv, fizicul perfect adecuat noului sport, o forță considerabilă și mai presus de toate avea o voință și o ambiție de neîntrecut.

(Continuare în pag. 7-a)

Războiul gimnasticei germane și suedeze

Echipa model dela ANEF și „Lingiada" dela Stockholm din 1939

Pregătirile pentru 1949 au și început sub conducerea profesorului VIRGIL ROȘALA

de H. F.

PER HENRIK LING, întemeietorul gimnasticei suedeze, a murit în anul 1839 și este considerat eroul național al Suediei, fără să se fi jertfit pe câmpul de luptă.

El a inventat o metodă de gimnastică, nouă, care spre deosebire de metoda germană, nu face uz de aparate și dezvoltă armonie tot corpul acelui care-o practică.

De atunci această gimnastică s'a răspândit pe tot globul pentru ca astăzi mișcările de bază ale educației fizice moderne, inclusiv cele moderne din toate țările, să recunoască în Ling pe marele precursor.

Gimnastica suedeză nu este un sport, fiindcă nu are caracter competitoriu, este însă o metodă de fortificare a mușchilor corespunzând minunat unei desvoltări armonice a trupului omenesc.

Un război între gimnastica germană și cea suedeză

Pe la mijlocul secolului trecut, în Prusia, adepții celor două metode au ajuns la un război în toată regula. Diferențele de vederi au ajuns atât de departe, încât parlamentul Prusiei a discutat în ședințe de mai multe zile avantagiile și dezavantagiile celor două metode de gimnastică.

Fapt este că amândouă metodele au supraviețuit, deși în timpurile din urmă se mai aud păreri autorizate, cari susțin, că gimnastica germană nu este sănătoasă, iar cea suedeză trebue singură să formeze baza educației fizice a tineretului.

Se spune, și nu fără dreptate, că gimnastica germană, pe aparate (fus, cal, paralele, etc.) constă aproape exclusiv din mișcări de atârnare, cari împiedică respirația. Iar respirația liebră și regulată a plămânilor este însăși baza oricărei mișcări sănătoase. Medicii afirmă că reținerea respirației pe mai mult de 30 de secunde lasă urme în organism, așa încât această formă de gimnastică nu numai că nu folosește, dar mai mult păgubește corpului.

Alte opinii afirmă că gimnastica germană formează mușchi tari, colțuroși cari nu sunt în stare să efectueze o muncă de durată, obosind repede. Dimpotrivă, gimnastica suedeză desvoltă mușchi elastici și lungueți, mult mai corespunzători idealului modern al frumusetii bărbătești și cari totodată sunt și mai apți să ajute omul în îndeplinirea muncilor, cerând rezistență și efort continuu.

Nu trebue decât să ne amintim de tipurile de atleți atât de admirați acum vre-o 30—40 de ani, cu „mușchi de Hercule", gladiatori cu pachete de mușchi diformi și inestetici.

Un lucru trebue stabilit: gimnastica suedeză este azi baza educației fizice în mai toate școlile și armatele lumii și a fost adoptată cu unele schimbări și în Uniunea Sovietică, după cercetări științifice amănunțite și serioase.

Iar gimnastica germană a rămas și ea în formă de sport, figurând chiar și pe programul olimpic și balcanic. Maeștrii acestui sport se găsesc în Elveția, Suedia (!), Ungaria, U. R. S. S., Cehoslovacia, Italia, etc.

Generalul Bădulescu al ANEF-ului

După războiul din 1914—1918, generalul Bădulescu, venind din Suedia, a introdus și în țara noastră sistemul lui Per Heurik Ling *și l-a pus chiar la baza învățământului singurei noastre Academii de Educație Fizică, (I.M.E.F. pe atunci) fondat tot de acest inimos luptător pentru cauza educației gizice.*

Aici la A.N.E.F. s'a înființat o echipă model de gimnastică suedeză în anul 1935, în vederea jocurilor olimpice din 1936.

Echipa model

Echipa aceasta s'a format din cei mai buni gimnaști care au trecut prin A.N.E.F., sub conducerea d-lui prof. Virgil Roșală, care și-a desăvârșit și d-sa studiile în Suedia, ajutat fiind de d. prof. Virgil Mazilu, amândoi membri în Comitetul Central al Organizației Sportului Popular.

Această echipă este pregătită cu cea mai mare atenție după principii științifice. *D. prof. Roșală consideră antrenamentul acestei echipe model mai prețios decât orice altă manifestație sportivă.*

Lingiada dela Stockholm din 1939

La aniversarea de 100 de ani dela moartea lui Per Henrik Ling, Suedia a organizat o uriașă manifestație de gimnastică suedeză, în cadrul căreia echipe de gimnaști din 30 de țări au făcut demonstrații.

România a fost reprezentată de echipa model a A.N.E.F.-ului, compusă din 20 de gimnaști, conduși de prof. Virgil Roșală.

La această „Lingiadă" care se organizează din 10 în 10 ani, țările demonstrează progresele făcute pe tărâmul gimnasticei suedeze.

Toate știrile suedeze au stabilit în unanimitate, că România A SURCLASAT celelalte națiuni. Binecinteles în afară de Suedia, care reprezintă o clasă excepțională.

***Ministrul Franței la Stockholm a declarat într'o ședință publică:* „România a salvat onoarea rasei latine".**

Prezentarea excepțională a echipei noastre ne-a făcut o excelentă propagandă din toate punctele de vedere, fapt consemnat cu elogii de ministrul României de atunci dela Stockholm.

Ca o consecință a acestei comportări, echipa noastră model a fost invitată din nou la Lingiada din 1949, unde vom putea prezenta din nou felul cum principiile gimnasticei suedeze au fost adoptate în țara noastră.

Echipa model a A.N.E.F. a și început pregătirile sub conducerea aceluiaș profesor Virgil Roșală pentru a dovedi și în 1949 la Stockholm, că principiile gimnasticei suedeze au fost aprofundate și răspândite în massele tineretului nostru.

Scara valorică a celor mai buni 10 boxeuri din Europa

alcătuită de EUGEN VOINESCU corespondentul ziarului parizian „L'Ecquipe"

„Sportul Popular" prezintă cititorilor săi clasamentul primilor boxeuri europeni pe anul în curs, bazându-se, în egală măsură pe performanțele respective ale acestora, ca și pe scara valorică manifestată prin stilul, forma și continuitatea lor în efort; s'a ținut seama în clasamentul ce urmează nu atât de titlurile deținute de unii dintre boxeuri, cât de capacitatea intrinsecă ce reiese din ansamblul performanțelor lor.

Ion Chiriac **nu figurează în niciunul din clasamentele categoriilor lui, dat fiind că din lipsă de performanțe și de confruntări cu leaderii europeni respectivi, clasificarea lui ar fi și îndrăzneață și neconvingătoare.** Ion Popa — **celălalt român care poate figura demn printre cei mai buni europeni — este deasemenea exclus, pentru același motiv, din clasificarea noastră.**

Categoria Muscă

1. Bunty Doran (Anglia).
2. Jackie Patterson (Anglia).
3. Raoul Degryse (Belgia).
3. Rinty Monaghan (Anglia).
5. Joe Curran (Anglia).
6. Gianelli (Italia).
7. M. Sandeyron (Franța).
8. Emile Famechon (Franța).
9. E. Ferraro (Franța).
10. Nardecchia (Italia).

Campionul lumii, Jackie Patterson ocupă numai locul al doilea în clasamentul nostru dat fiind că a fost bătut la puncte de Doran; Raoul Degryse noul campion european ocupă pe merit locul al treilea. Emile Famechon deși învingător al lui Sandeyron este ca valoare și performanțe, inferior acestuia din urmă și deci este clasificat după el.

Categoria Cocoș

1. Théo Medina (Franța).
2. Cliff Anderson (Anglia).
3. Jackie Patterson (Anglia).
4. Johnny King (Anglia).
5. Georges Mousse (Franța).
6. Roger (Belgia).
7. Joe Cornelis (Belgia).
8. Sam Reynolds (Anglia).
9. Etter (Elveția).
10. Morabitto (Italia).

Theo Médina de două ori învingător al lui Patterson, nou înveșmântat cu centura de campion al Europei, deține fără îndoială supremația categoriei; Cliff Anderson învingător și învins al lui Médina, precede ca valoare și performanțe pe Patteson care, anul acesta, nu a dovedit cu nimic că deține forma necesară unui campion al lumii. G. Mousse este tânărul care urcă spre culmile categoriei și care merită cu prisosință locul imediat următor lui J. King.

Categoria Pană

1. Ray Famechon (Franța).
2. Al. Philips (Anglia).
3. Paul Dogniaux (Franța).
4. Kid Dussart (Belgia).
5. Nel Tarleton (Anglia).
6. Ben Duffy (Anglia).
7. Cliff Curvis (Anglia).
8. Gino Bondavalli (Italia).
9. F. Cortonesi (Italia).
10. Roger Tison (Franța).

Palmaresul lui Ray Famechon nu este pătat — ca amator și profesionist — decât de o surprinzătoare și deloc meritată înfrângere suferită în ultimul timp pe pământul Angliei; ca știință a ringului și ca box pur, mezinul familiei Famechon este de departe campionul neîncoronat al Europei.

Categoria Ușoară

1. Emile Dicristo (Franța).
2. Ronnie James (Anglia).
3. Joseph Preys (Belgia).
4. D. Proetți (Italia).
5. André Famechon (Franța).
6. Tom Smith (Anglia).
7. Bisterzzo (Italia).
8. Omar le Noir (Franța).
9. Francisco Peiro (Spania).
10. Ascenzio Botta (Italia).

Dicristo își datorează primul loc în clasamentul nostru, grație ultimelor sale două victorii — extrem de convingătoare — asupra lui Omar le Noir pentru titlul Franței și asupra lui Preys pentru titlul Europei.

Categoria Semi mijlocie

1. Ernie Roderick (Anglia).
2. Robert Villemain (Franța).
3. Arthur Danahar (Anglia).
4. Eric Boon (Anglia).
5. Egisto Peire (Italia).
6. Omar Kouidri (Franța).
7. Jean Walzack (Franța).
8. L. S. Flynn (Anglia).
9. Gwyn Williams (Anglia).
10. William Wimms (Belgia).

Ernie Roderick ocupă primul loc datorită mai mult trecutelor lui performanțe și prestanței de care se bucură; Villeman, proaspăt campion al Franței, se va ridica în curând acolo unde perseverenț și seriozitatea lui îi dau dreptul.

(Continuare în pag. 7-a)

CE NE ADUCE Moș Crăciun atleților noștri

de R. VILLARA

Ninge... Fulgi mari și groși cad alene spre pământul amorțit, învăluindu-l, cu o mantie de hermină albă. Odată cu ei, din necunoscut, noaptea își întinde umbrele sure, ca o cortină de plus plumburiu peste ultimul act!...

Sunt iarăși — pentru o clipă — copil, visez și trăiesc de-alungul unei singure clipe seara aceasta de ajun, cu ani și ani în urmă..

Ce vreau?!.. Intrebarea de atunci mi-o repet singur azi... Desigur ce-ași vrea să-mi aducă Moș Crăciun?..

Multe, multe de tot... E greu însă să te hotărăști, când vrei atât de mult.. să mai întreb totuși și pe alții!...

Iată pe cel mai bun prieten al meu! Il cheamă.. „Atletismul românesc". Bizar nume! Nu?..

„Ce vreau eu?" Desigur multe... Aș vrea și eu ca și frații mei mai mari glorie, aș vrea strălucire, aș vrea ridicări pe culmi înalte, ca un alpinist pe piscuri de munți străpungând înălțimi: biruință a dorurilor.

Aș vrea însă înainte de toate înțelegere!.. Apoi a dispărut... în întuneric!..

Tot primul ca la sută. Moina! Copilul de altădată din Mocin, visează deplasări noi peste granițe, visează America lui Owens, a lui Steers, a lui Warmerdan... Visează un record european — cel puțin egalat — noi și răsunătoare performanțe... „nu pentru mine"... pentru România..."

După el, bine înțeles Lupșa (aproape că nu se putea altfel).

...Eu vreau dela Moș Crăciun, mai puține!.. Vreau să-l înving măcar odată pe Moina.. Apoi... cine știe!...

La rând alt sprinteur... Zenide!...

...Vreau cât mai mult timp liber pentru antrenament, o deplasare la Paris și un 49"4 sec pe 400..

LUDU!...

O nouă licență (până acum e licențiat doar în Drept și A.N.E.F.) și cât mai multe călătorii... îmi place nespus de mult să vizitez și să cercetez locuri noi, oameni noi...

Zeno Dragomir nu vrea mare lucru... să treacă doar „fleacul" de 4 m. la prăjină, apoi „vom mai vedea atunci"!..

Victor Dumitrescu.. bine înțeles recordul lui Maesciuc și să l vadă la lucru pe fenomenalul Forest Towns.

Emil Jecu... e mai modest — sau vrea să pară — vrea un prea mare lucru —, adică să viziteze Londra în 1949 dar nu ca simplu călător, ci ca reprezentant al României la Olimpiadă.

Ileana Bârlea... geloasă pe faima omului cu plămân de oțel, ar dori și ea ceva asemănător... tot de oțel, dar un genunchiu...

Coca Trandafirescu... să mai câștige odată campionatul național de triahonl... Moșul vrea... dar de... nu știm dacă vrea și...

..Luiza Ernst... care deși atât de modestă tot vrea ceva... să doboare odată recordul d-nei Petrovici care a ajuns s'o obsedeze și în somn...

Eheu fugaces...

de ION STOICA

Frumos stadion, când peste ani voiu mai veni,
Poate vor fi schimbate multe și 'noptate.
Trupul de-atunci să-l descopăr voiu mai îndrăzni,
Să sar, s'alerg, să arunc la disc sau greutate?
Cine știe, peste ani numele meu va fi inutil și uitat.

Voiu privi uimit la nebuniile acelea din tinerețe,
Poate, chiar, deodată am să mă simt întristat
Și, cu anii fără sbor de aripi, în prag de bătrânețe.

Mă voiu vedea îngenunchiat în gropi la plecare,
Invins sau cu imaginare flori de laur pe frunte,
Cu trupul de-atunci tânăr și bronzat de soare,
Învățat cu toți, încrezător și vesel, să se'nfrunte.
Și, poate, în amurgul acela pustiu,
Când va începe toamna să-și scuture roșiile foi,
Am să rămân în stadion până târziu,
Singur, să răsfoiesc cartea tinereții înapoi.

Prin Ploești la Tg. Mureș

(Urmare din pag. 3-a)

In această chestiune prietenul v. b. a sugerat F. R. F. A. să tipărească regulamentul jocului, pe care să-l răspândească în public.

Am constatat totuși că regulamentul este cunoscut, însă condensat și exprimat prin două cuvinte: „offside" și „11 m.".

De regulă, când adversarul este în atac, atunci, indiferent care ar fi situația, toată lumea strigă offside.

Când însă propria formație atacă, atunci galeria cere „11 m.", la cea mai mică tentativă a jucătorilor oaspeți de a-și apăra poarta.

Intre aceste două noțiuni, o galerie pătimașe nu vede alte variante. Jocul brutal al propriei echipe este ceva obișnuit, în schimb chiar intențiile adversarului de a se apăra sunt socotite grosolane foulturi.

„PORUNCILE" FEDERAȚIEI

Federația impusese tuturor grupărilor să afișeze pe terenuri — în locuri vizibile — pancarte cuprinzând sfaturi pentru jucători și spectatori. Aceste „porunci" mai numeroase decât cele 10 ale bibliei, frumos tipărite pe afișe colorate, au fost trimise peste tot, dar cred că, sau zac printr'un colț așa cum au fost împachetate, sau au devenit hârtie de... împachetat.

Federația a luat măsuri și a dictat sancțiuni severe, dar timpul șterge orice urme și ne e teamă ca povestea să nu se repete.

SOLUȚII

Soluții sunt totuși și cea mai bună este obligativitatea pentru grupări de

a se conforma total dispozițiunilor federației în ceeace privește amenajarea terenului de joc și organizarea pazei, sub sancțiuni cari ar merge până la suspendarea grupării pe un timp oarecare.

Credem că nu este nevoe să se ceară grupărilor să sape în jurul terenului de joc șanțuri cu apă în care să mișune crocodilii, nici să se ceară spectatorilor să-și lase armele la... garderobă, ca în America de Sud.

Este deajuns să se facă apel la rațiune și sportivitate și, în caz de contravenție pedepsele exemplare să nu întârzie.

Pentru prima oară în România!

Prezentăm, pe categorii, clasamentul celor mai buni boxeuri români profesioniști

In presa de specialitate din Occident, există tradiția clasamentelor boxeurilor profesioniști. In țările în care activitatea pugilistică este deosebit de intensă, cum este cazul în Statele Unite, aceste clasamente apar în fiecare lună. In această privință putem cita pe cele ale faimoasei reviste „Ring"

Un clasament întocmit de Gh. RUSSU

făcute de Nat Fleischer și „Sporting" care sunt cele mai vestite în lume și considerate că cele mai perfecte, deși unii sunt dispuși să acuze pe americani că neglijează prea mult elementele în afara emisferei lor.

Ar mai fi cazul să citâm presa franceză reprezentată strălucit prin „Sports" „L'Equipe", „Match", „But", „Club", apoi oficiosul gallic „L'officiel de la boxe", unde colaborează eminenți critici, în frunte cu Gilbert Benaim, socotit ca unul din cei mai pricepuți oameni de box în Europa.

Nu putem omite în această trecere în revistă pe belgianul Jean Vanausloos, pe englezul C. W. Herring și pe... nevasta sa Germaine Herring care au arhiva de box cea mai completă din lume și sunt apreciați ca cei mai competenți în rulul mondial.

Pentru prima oară la noi!

COCOȘ

1. CHIRIAC ION
2. Rădan Niculae

PANĂ

1. CHIRIAC ION
2. Pîțu Ilie

ION POPA

3. Dumitru Marin
4. Gașpar Marin
5. Maxim Constantin
6. Sfetcu Ion
7. Tudose Constantin
8. Cuțaru Constantin
9. Costescu Andrei
10. Jelesneac Constantin
11. Tinichez Nicolae
12. Florea Gheorghe

Neclasați din lipsă de rezultate: Petre Fiat, Lucian Popescu, A. Osca, M. Dobrescu, Nelu Oprescu, P. Pungeru, D. Volculescu, M. Nițescu.

UȘOARĂ

1. BRATESCU PETRE
2. Petrescu Dumitru
3. Toma Ilie
4. Mihail Ion
5. Popescu Gheorghe
6. Stănescu Costel
7. Ursu Ilie
8. David Constantin
9. Lungu Gheorghe
10. Dumitrescu Costel
11. Stoianovici Ion
12. Lupescu Ștefan
13. Zahiu Alexandru

Neclasați din lipsă de rezultate: Mieiu Marinescu, Gh. Petrescu, I. Baraș.

SEMI-MIJLOCIE

1. POPA ION
2. Mihăilescu Ion
3. Jelesneac Constantin
4. Sărbătoare Titu
5. Cionoiu Constantin
6. Valentin Andrei
7. Stanomir Florea
8. Adanie Beniamin
9. Weintraub Aurel
10. Faleschin Marius
11. Sava Ion

Neclasați din lipsă de rezultate Radu Roșianu, St. Stănescu.

MIJLOCIE

1. VICTOR DUMITRU
2. Grigore Matei
3. Ionescu Petre

Neclasați din lipsă de rezultate: L. Cotidis, M. Trofin.

SEMI-GREA

1. DUMITRESCU CONSTANTIN
2. Axiotl Gheorghe
3. Boantă Vasile

Neclasat din lipsă de rezultate: Georgescu Gheorghe.

GREA

1. POP PETRE
2. Lungu Gheorghe

Neclasați din lipsă de rezultate: Petrescu Ilie, Spakow Moți și Vasile Pap.